

Økonomiske, administrative og personalemæssige konsekvenser

Forordningen påregnes at medføre merudgifter på indtil 500.000 kr. årligt svarende til en styrkelse af sekretariatsfunktionerne for Kulturværdiudvalget med 1 årsværk m.v.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Under hensyn til direktivets udformning og anvendelsesområde må det anses for hensigtsmæssigt, at inkorporering i dansk ret sker ved henvisning til direktivets tekst.

Med hensyn til hovedtræk i direktivets enkelte bestemmelser skal bemærkes følgende:

Artikel 1 indeholder definition af en række begreber, som anvendes i direktivet.

For så vidt angår begrebet »kulturgode« bemærkes, at det er en betingelse for anvendelse af tilbageleveringsordningen, at det drejer sig om en genstand, der for det første er omfattet af en medlemsstats beskyttelsesordning, samt for det andet henhører under en af de i bilaget anførte kategorier eller er opført på lister over offentlige samlinger eller samlinger, der tilhører gejstlige institutioner.

Der henvises i øvrigt til Artikel 14 og til bemærkningerne til § 3.

Artikel 2 fastlægger hovedprincippet om, at de kulturgoder, som er fjernet fra en medlemsstats område på ulovlig vis, skal tilbageleveres i overensstemmelse med den procedure og på de betingelser, som direktivet fastsætter.

Artikel 3-4 vedrører udpegning af en eller flere centrale myndigheder til varetagelse af nærmere bestemte opgaver.

Der henvises til bemærkningerne til § 2.

Artikel 5-9 vedrører domstolsbehandling af spørgsmål om tilbagelevering. Særligt skal fremhæves følgende bestemmelser:

Artikel 5 vedrører adgangen for den ansøgende stat til at søge besidderen/indehaveren af kulturgodet mod forelæggelse af dokumentation for, at der er tale om et kulturgode samt af en erklæring fra kompetent myndighed om, at kulturgodet har forladt statens område på ulovlig vis.

Artikel 7 fastsætter forældelsesfrister for anlæggelse af sag om tilbagelevering. Det drejer sig for det første om en frist på 1 år fra den dato, på hvilken den ansøgende medlemsstat fik kendskab til det sted, hvor kulturgodet befandt sig, samt til besidderens eller indehaverens identitet.

For det andet fastsættes frister, der løber fra den dato, hvor kulturgodet blev fjernet fra medlemssta-

ten på ulovlig vis. Hovedreglen er en frist på 30 år, men der gælder en særlig frist på 75 år bl.a. når det drejer sig om goder, der er en del af offentlige samlinger. Sidstnævnte frist gælder ikke i stater, hvor sager om disse goder ikke kan forældes, eller hvor der er indgået bilaterale aftaler mellem staterne om længere frist.

Artikel 9 vedrører tildeling af erstatning til besidderen, hvis denne antages at have udvist den nødvendige agtpågivenhed, da han erhvervede genstanden.

Erstatningen betales af den ansøgende medlemsstat ved tilbageleveringen.

Artikel 10 vedrører den ansøgende medlemsstats dækning af udgifter i forbindelse med tilbageleveringen samt i forbindelse med eventuelle foranstaltninger, der er nødvendige med hensyn til den fysiske bevaring af kulturgodet.

Artikel 11 vedrører den ansøgende medlemsstats ret til at kræve tilbagebetaling af erlagte beløb hos de ansvarlige for kulturgodets ulovlige fjernelse.

Artikel 12 fastslår, at ejendomsretten til kulturgodet efter tilbageleveringen afgøres efter den ansøgende medlemsstats retsregler.

Det bemærkes i denne forbindelse, at en domstolsafgørelse om tilbagelevering kun vedrører den fysiske tilbagelevering af kulturgodet til den ansøgende medlemsstat, idet der i princippet ikke herved er taget stilling til privatretlige ejendomsforhold.

Artikel 13 fastslår som hovedregel, at direktivet kun finder anvendelse på ulovlig fjernelse fra en medlemsstats område, der finder sted fra den 1. januar 1993 at regne, jf. nedenfor om artikel 14.

Artikel 14 vedrører muligheden for udvidelse af anvendelsesområdet.

Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til § 3.

Artikel 15 fastslår, at direktivet ikke berører en medlemsstats eller en persons ret til i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale regler at anlægge erstatnings- eller straffesag i tyveritilfælde.

Artikel 16 vedrører medlemsstaternes rapportering til Kommissionen og Kommissionens rapportering til Europa-Parlamentet, Rådet og det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Når direktivet har været anvendt i 3 år, skal Rådet vurdere, om det fungerer effektivt, og der foretages de fornødne tilpasninger på forslag af Kommissionen.

Der foretages under alle omstændigheder hvert 3. år en gennemgang og eventuel ajourføring af de værdigrænser, som er knyttet til bestemte kategorier af kulturgoder, jf. bilaget til direktivet.